

Univerzita Karlova v Praze
Filozofická fakulta

*Ústav řeckých a latinských studií
Latinská medievistika a neolatinská studia*

Abstrakt

Francis of Meyronnes' *Tractatus de passione Domini*:
Critical edition and analysis

Školitel: doc. Mgr. Lucie Doležalová, M.A., Ph.D.

2015

Riccardo Burgazzi

František z Meyronnes (1288 - 1328) byl teolog a kazatel, žák Jana Dunse Scota. Studoval na univerzitě v Paříži a učil na několika provinčních studiích ve Francii a v Itálii. V roce 1323 se stal profesorem teologie a roku 1324 byl jmenován provinciálem Provensálska. Později se přestěhoval do Avignonu, kde působil jako kazatel a poradce. František z Meyronnes napsal impozantní množství prací, které bychom mohli rozdělit na filosofické, politické a náboženské.

Předmětem této práce je *Tractatus de Passione Domini*. Toto dílo můžeme datovat mezi roky 1318 a 1320, kdy František působil jako *baccalarius biblicus* v Paříži. Traktát pravděpodobně napsal pro své řeholní bratry s cílem poskytnout jim biblický výklad, který by jim posloužil jako pomůcka při přípravě jejich vlastních kázání a prací. Jak tvrdí Tobias Kemper, autoři pozdního středověku většinou popisovali Kristovo utrpení dvěma způsoby: formou "meditací", nebo formou "narativních reprezentací". Meyronnesovo pojednání patří do druhé kategorie, která umožňuje autorovi vytvořit dialogy nebo popsat emoce a myšlenky postav, které čtenáři nabízejí někdy také svůj vlastní úhel pohledu. Zdá se, že tato práce je nejstarším známým příkladem tohoto textuálního typu (tj. *Historia Passionis*).

Disertační práce začíná kapitolou o životě a díle autora a následně se zaměřuje na jeho pojednání o Kristově utrpení. Jsou analyzovány hlavní teologické a literární funkce díla, které je následně komparováno s jinými díly patřícími ke stejnému textuálnímu typu. Dále je specifikována jeho definice "utrpení" a na konci jsou ukázány hlavní autorské vstupy přítomné v pojednání. Studie představuje a analyzuje také hlavní zdroje používané Františkem z Meyronnes a nabízí kontextualizaci pro každý z nich; jsou to jmenovitě: bible, *Glossa Ordinaria*, *Historia Scholastica* Petra Comestora, *Meditationes Vitae Christi* a vernakulární vsuvky. Závěrečnou část tvoří rozbor obsahu díla.

Kritické vydání textu je založeno na jediném, dnes známém rukopisu díla: jedná se o kopii vytvořenou stopadesát let po autorově smrti, která se nacházela v augustiniánském klášteře v bavorském Mníchově a dnes je uložena v tamní Bavorské státní knihovně. Vydání textu sleduje ediční kritéria užívaná v řadě *Corpus Christianorum Continuatio Mediaevalis*. Na konci práce se nachází jmenný a biblický rejstřík.